

Összhangban vagy ellentétben?

Előfohász: „Kegyelem és békeesség adassék nektek bőségesen az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelő munkája által az engedelmességre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre (IPt 1,2).” Ámen.

Gyülekező ének: 24. zsoltár: „Az Úr bír az egész földdel...”

Fennálló ének: 264. dicséret 1. verse: „Áldjad én lelkem a dicsőség erős királyát.”

Fő ének: 264. dicséret 2-5. versei: „Áldjad Őt, mert az Úr...”

Köszöntés: „Jöjjetek, áldjátok az Urat, a ti Isteneteket örökkön-örökké! Áldják dicső nevedet, amely magasztosabb minden áldásnál és dicséretnél (Neh 9,5)!” Ámen.

Lekció: Krónikák II. könyve 27. fejezet: *„Huszonöt éves volt Jótám, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Jerúsá volt, Cádók leánya. Azt tette, amit helyesnek lát az Úr, egészen úgy, ahogyan apja, Uzzijjá, csakhogy ő nem ment be az Úr templomába. A nép azonban továbbra is romlott volt. Ő építtette meg az Úr háza felső kapuját, és sokat építtetett a Várhegy kőfalán is. Júda hegyvidékén városokat emelt, az erdőkben pedig várakat és őrtornyokat építtetett. Harcolt az ammóniak királya ellen, és le is győzte. Az ammóniak abban az esztendőben száz talentum ezüstöt, tízezer kór búzát és tízezer kór árpát fizettek neki. Ugyanannyit küldtek neki az ammóniak a második és a harmadik évben is. Nagy hatalomra tett szert Jótám, mert állhatatosan Istenének, az Úrnak az útján járt. Jótám egyéb dolgai, háborúi és életútja meg vannak írva az Izráel és Júda királyairól szóló könyvben. Huszonöt éves volt, amikor uralkodni kezdett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. Azután Jótám pihenni tért őseihez, és eltemették Dávid városában. Utána a fia, Áház lett a király.”*

Előima: Örökkévaló, mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztusban! Hálát adunk Neked, hogy ezen a napon is egybegyűjtöttél bennünket, és megállhatunk a Te szent Igéd előtt. Köszönjük, hogy a Szentírásban nemcsak emberek történetét olvashatjuk, hanem a Te üdvözítő tervedet is megláthatjuk. Köszönjük, hogy a földi királyok történeteinek keresztül is Krisztusra, a mi örökkévaló Királyunkra irányítod tekintetünket. Urunk, kérünk, nyisd meg előttünk Igédet! Adj nekünk figyelő szívet, hogy ne csak halljuk, hanem értsük is, amit mondasz nekünk. Add, hogy ne Jótámnál álljunk meg, hanem meglássuk benne azt a reménységet, amely Krisztushoz vezet. Mutasd meg nekünk Krisztust, a tökéletes Királyt! Mutasd meg Őt, aki tökéletesen engedelmeskedett Neked, aki építi a Te Egyházadat, aki

legyőzte a bűnt és a halált, aki önmagát adta értünk, és aki ma is él és uralkodik. Urunk, vedd el tőlünk mindazt, ami elhomályosítja Krisztust! Adj alázatot, hogy felismerjük saját bűneinket és gyengeségeinket. Adj hitet, hogy ne önmagunkban bízunk, hanem a mi Megváltó Királyunkban. Szentlelkeddel világosítsd meg értelmünket, érintsd meg szívünket, és add, hogy a ma hallott Ige ne csak a fülünkig jusson el, hanem életet formáljon bennünk. Szólíts meg bennünket, Urunk! És miközben hallgatjuk Igédet, hadd tudjuk szívből kimondani: **Él a mi Királyunk!** Jézus Krisztus nevében kérünk. **Ámen.**

Igehirdetés előtti ének: 266. dicséret 1. és 4. verse: „Egek nagy királya...”

Textus: Krónikák könyve 27. rész 2. verse: *„Azt tette, amit helyesnek lát az Úr, egészen úgy, ahogyan apja, Uzzijjá, csakhogy ő nem ment be az Úr templomába. A nép azonban továbbra is romlott volt.”*

**Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

A mai igében egy király történetét olvassuk. Egy fiatal királyét. Jótám huszonöt éves volt, amikor király lett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. A Krónikák könyve nem sokat beszél róla. Nem hosszú történetet kapunk. Néhány versben összefoglalja az életét. De ezek között a rövid mondatok között van egy nagyon fontos kijelentés: **„Azt tette, amit helyesnek lát az Úr.”** Egy jó király. Egy nép, amely azonban nem volt tökéletes. Egy király, aki épít. Egy király, aki harcol. Egy király, aki megerősödik. És amikor ezt olvassuk, felmerül bennünk a kérdés: **Hová vezet ez a történet?** Mert a Biblia királytörténetei végső soron nem önmagukban állnak. A jó királyok is csak előképei annak az egyetlen Királynak, Aki tökéletes volt minden tekintetben. **Jótámtól Krisztusig. A jó királytól az örökkévaló Királyig. 1. Jótám király lett – Krisztus örökké Király.** Jótám huszonöt évesen lett király. Fiatal volt. Előtte állt az élet. És tizenhat évig uralkodott. Tizenhat év. Egy emberi életben ez hosszú idő. De mégis: **véget ért.** Mert minden földi királyság véget ér. Minden földi király uralma egyszer lezárul. A trón nem marad örökké ugyanannak az embernek. Jótám király volt, de csak egy ideig. És itt már meglátjuk Krisztust. Jézus Krisztus nem úgy király, mint a

földi királyok. Ő nem huszonöt évesen lett király. Ő nem egy emberi koronázáskor kezdett el király lenni. **Ő öröktől fogva Király.** Jótám tizenhat évig uralkodott. **Krisztus örökké uralkodik.** Jótám uralma véget ért. **Krisztus uralmának nem lesz vége.** Ezért amikor a földi királyok történeteit olvassuk, mindig tovább kell néznünk. Mert minden jó király felteszi a kérdést: **Hol van az igazi Király?** És az evangélium válasza: **Jézus Krisztus az igazi Király.**

2. Jótám azt tette, amit helyesnek lát az Úr – Krisztus tökéletesen engedelmeskedett. A Biblia mércéje Jótám esetében nem az volt, hogy mennyire volt sikeres. Nem az, hogy mennyire volt népszerű. Nem az, hogy mekkora volt a hadserege. Hanem ez: **„Azt tette, amit helyesnek lát az Úr.”** Ez a király életének mércéje. És milyen fontos ez nekünk is! Mert mi sokszor azt kérdezzük: **„Mi a helyes szerintem?”** De a Biblia ezt kérdezi: **„Mi a helyes az Úr szemében?”** Jótám életének iránya helyes volt. De Jótám még mindig ember volt. Krisztusban azonban valami sokkal nagyobbat látunk. Jézus nemcsak sok jó dolgot tett. Ő **tökéletesen engedelmeskedett az Atyának.** Egészen a keresztig. Amikor a kereszt előtt állt, nem azt mondta: „Legyen úgy, ahogy nekem könnyebb.” Hanem: **„Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd.”** Jótámról azt olvassuk: **azt tette, amit helyesnek lát az Úr.** Krisztusról pedig ezt valljuk: **Ő tökéletesen teljesítette az Atya akaratát.**

3. Jótám épített – Krisztus épít. Jótám építő király volt. Építette az Úr házának felső kapuját. Építette Jeruzsálem várfalát. A király nemcsak ül a trónon. **A király épít.** És amikor ezt olvassuk, gondoljunk Krisztusra. Mert Krisztus is épít. Jézus azt mondta: **„Építem az én egyházamat.”** Jótám kövekből épített. Krisztus embereket épít egybe. Jótám egy város falait erősítette. Krisztus az ő Egyházát építi. Jótám földi épületet épített. Krisztus örökkévaló házat épít. És ezért milyen csodálatos kép ez: **Jótám épített, de Krisztus az igazi Építő.** Jótám egy kaput épített. Krisztus maga lett az út az Atyához. Jótám falakat épített. Krisztus pedig olyan népet épít, amelyet még a halál kapui sem győzhetnek le. Ezért mondhatjuk: **Jótám épített egy várost. Krisztus épít egy örökkévaló és**

rendíthetetlen országot. Az Úr a mennyei Jeruzsálemet vérével építette. **4. Jótám harcolt – Krisztus a bűn és a halál ellen harcol.** Jótám harcolt. Az ammóniak ellen. Királyként meg kellett védenie a népet. Ez is a király feladata. A király harcol. A király megvédi az országot. A király győzelmet szerez. De Krisztus harca még mélyebbre megy. Krisztus nem egy földi nép ellensége ellen jött. Nem Ammon ellen. **A bűn ellen jött.** A halál ellen jött. A sátán hatalma ellen jött. És az ő csatájának középpontjában ott áll a kereszt. Jótám csatája egy földi csatatér volt. Krisztus csatája a Golgotán zajlott. És a világ azt gondolhatta: **A Király vereséget szenvedett.** A Király meghalt. A Királyt levették a keresztről. A Királyt sírba tették. De Isten terve szerint éppen ott történt a győzelem. **A kereszt nem Krisztus veresége volt.** A kereszt az ő engedelmességének és megváltó szeretetének helye lett. Jótám legyőzte az ammóniakat. **Krisztus legyőzte a halált.**

5. Jótámhoz fizettek – Krisztus önmagát adta. Jótám győzelme után az ammóniak fizettek neki. Száz talentum ezüstöt. Tízezer kór búzát. Tízezer kór árpát. A győztes király kapott a legyőzött néptől. És itt olyan különbség jelenik meg, amely az evangélium szívéhez vezet. **Krisztusnál megfordul a kép.** A bűnös ember tartozik. Mi tartozunk. Mi vétkeztünk. Mi vagyunk a romlott nép. És ki fizet? **A Király.** Nem mi fizetünk Istennek. Krisztus fizetett. Nem mi adjuk az életünket a Királyért. **A Király adta életét értünk.** Ez az evangélium. Jótámhoz a legyőzött nép fizetett. **Krisztusnál maga a Király fizetett – saját életével.** Ezért mondja az Ige, hogy Krisztus önmagát adta értünk. Nem ezüsttel. Nem arannyal. Hanem **a saját vérével.**

6. Jótám jó király volt – de nem ő volt a Király. Testvéreim, itt kell megállnunk egy pillanatra. Mert könnyű lenne Jótámot Krisztussal összekeverni. De a Biblia nem ezt akarja. Jótám jó király volt. **De nem volt tökéletes.** Jótám épített. **De amit épített, elmúlt.** Jótám harcolt. **De nem győzte le a halált.** Jótám uralkodott. **De uralma véget ért.** Jótám meghalt. **És a sírban maradt.** Jézus Krisztus azonban más. **Ő a tökéletes Király.** Ő épít. Ő győz. Ő megvált. Ő uralkodik. És Ő él.

7. Jótám meghalt – Krisztus meghalt és

feltámadt. Talán ez a legnagyobb különbség. Jótám meghalt. Eltemették. Krisztus is meghalt. Őt is eltemették. De itt van a döntő szó: **de.** Krisztus meghalt, **de feltámadt.** A sír nem tudta megtartani. A halál nem tudta fogva tartani. A kő nem tudta lezárni az utat. Mert Krisztus nem egyszerűen egy király volt. **Ő az élet Ura.** Ezért nem egy halott királyra emlékezünk. Nem egy sír mellett állunk. Nem egy régi uralkodó emlékét őrizzük. **Élő Királyunk van! 8. Jótámtól Krisztusig.** És most visszanézhetünk az egész történetre. Jótám király lett. **Krisztus örökké Király.** Jótám azt tette, amit helyesnek lát az Úr. **Krisztus tökéletesen engedelmeskedett az Atyának.** Jótám épített. **Krisztus építi az Egyházát.** Jótám harcolt. **Krisztus legyőzte a bűnt és a halált.** Jótámhoz fizettek. **Krisztus önmagát adta váltságul.** Jótám tizenhat évig uralkodott. **Krisztus örökké uralkodik.** Jótám meghalt és eltemették. **Krisztus meghalt, eltemették – de feltámadt.** Ezért Jótám története nem önmagában a vég. **Jótám a Király árnyékában áll.** És az árnyék mindig valaki másra mutat. A tökéletes Királyra. **Él a mi Királyunk!** Testvéreim! Lehet, hogy mi is sokszor egy romlott nép között élünk. Lehet, hogy látjuk a bűnt. Látjuk a gyengeséget. Látjuk a saját életünk hiányosságait. És feltehetjük a kérdést: **Hogyan lesz ebből mégis Isten országa?** A válasz nem az, hogy mi majd elég jók leszünk. A válasz nem az, hogy majd mi mindent tökéletesen felépítünk. A válasz nem az, hogy majd mi legyőzzük minden ellenségünket. **A válasz Krisztus.** Mert van egy Királyunk. Egy igaz Király. Egy építő Király. Egy győztes Király. Egy megfeszített Király. Egy feltámadott Király. Egy örökkévaló Király. És Ő nem maradt a sírban. **Él az Úr! Él a mi Királyunk!** Él az ég és a föld Királya. Él az, aki az ő Egyházát építi. Él az, aki a bűnöst szereti és megváltja. Él az, aki legyőzte a halált. Él az, aki ma is uralkodik. És él az, aki egyszer visszajön. Ezért amikor Jótám történetét olvassuk, ne álljunk meg Jótámnál. **Nézzünk fel Jézusra, hitünk szerzőjére!** Jótám jó király volt. **Krisztus a tökéletes Király.** Jótám uralma véget ért. **Krisztus uralma örökké tart.** Jótám meghalt. **Krisztus feltámadt.** Jótám sírja üres lehetetlen lenne. **Krisztus sírja üres, mert Ő él.** És ezért ma nem azt

hirdetjük: „Élt egy jó király.” Hanem ezt: „Él a Király!” Jézus Krisztus él és örökké uralkodik. **Hiszed-e ezt? Ámen.**

Utóima: Urunk, mennyei Atyánk! Hálát adunk Neked a Te élő és ható Igédért. Köszönjük, hogy ma is Krisztusra irányítottad a tekintetünket. Köszönjük, hogy megmutattad nekünk: a földi királyok elmúlnak, a földi uralmak véget érnek, de Jézus Krisztus örökké Király. Köszönjük, hogy Ő nemcsak egy jó király volt, hanem a tökéletes Király. Köszönjük, hogy engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig. Köszönjük, hogy önmagát adta értünk. Köszönjük a véréért, amely megtisztít a bűntől. Köszönjük a keresztet, ahol a mi bűnünk terhe alatt Ő hordozta el azt, amit mi nem tudtunk volna elhordozni. És mindenekfelett köszönjük a feltámadást! Köszönjük, hogy a sír nem tudta megtartani. Köszönjük, hogy a halál nem győzött felette. Köszönjük, hogy **Él a Király, a mi Királyunk!** Urunk, bocsásd meg, ha sokszor önmagunkban keressük a reménységet. Bocsásd meg, ha saját erőnkkel akarjuk felépíteni azt, amit csak Te tudsz felépíteni. Bocsásd meg, ha saját erőnkkel akarunk győzni ott, ahol csak Krisztus győzelme adhat szabadulást. Taníts bennünket Krisztusra nézni! Amikor gyengék vagyunk, hadd lássuk Őt. Amikor bűnben vagyunk, hadd fussunk Őhozzá. Amikor félünk, hadd emlékezzünk arra, hogy Ő uralkodik. Amikor az életünkben minden bizonytalanná válik, hadd kapaszkodjunk az örökkévaló Királyba. Építsd, Urunk, a Te Egyházadat! Építs bennünket élő kövekként Krisztusban. Erősítsd hitünket, szenteld meg életünket, és segíts, hogy ne csak hallgatói, hanem cselekvői is legyünk Igédnek. És add, hogy amikor innen hazamegyünk, ne egyszerűen Jótám történetét vigyünk magunkkal, hanem Krisztus dicsőségét. Hadd legyen a szívünkben, az otthonainkban és az egész életünkben ez a bizonyosság: **Él az Úr! Él a mi Királyunk! Jézus Krisztus él és örökké uralkodik!** És ha egyszer eljön az a nap, amikor meglátjuk Őt színről színre, hadd tartozzunk azok közé, akik örömmel borulnak le előtte, és vallják: **Te vagy a Király!** Jézus Krisztus nevében kérünk. **Ámen.**

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Mint gyermekeimhez szólok: viszonzásul tárjátok ki ti is szíveteket (IIKor 6,13)!”

Áldás: „De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus elsősorban énrajtam mutassa meg végtelen türelmét példaként azoknak, akik majd hisznek benne, és így az örök életre jutnak. Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyetlen Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen (ITim 1, 16-17).”

Záró ének: 398. dicséret: „Úr lesz a Jézus mindenütt...”